

LIBERAALIT JA LIITTOUTUMISVAPAAUS

Vuoriteollisuuden edustajakokous asettui kannattamaan liittoutumisvapautta. Eräs liberaalisen porvariston suurimmista lehdistä „Kijevskaja Mysl”²⁴ kirjoittaa sen johdosta:

„Tässä työläisten järjestäytymisoikeuden julistamisessa, siinä, että kannatettiin työläisten yhdistymisvapauden vaatimusta, siinä juuri onkin edustajakokouksen suuri ansio.

Siitä saakka, kun vuosien 1908—1909 väliajan jälkeen työväenliike Venäjällä on päässyt jälleen vauhtiin ja joutunut entistä voimakkaampien ja yhä tiheämmin toistuvien vainotoimenpiteiden kohteeksi, on yhdistymisvapauden vaatimus tullut yhä enemmän työväenluokan suurten joukkojen vaatimukseksi. Mutta tähän saakka on yhdistymisvapauden vaatimus tunnustettu päivän tunnukseksi vain työväen keskuudessa. Liberaaliset yhteiskuntapiirit ovat suhtautuneet siihen täysin välipitämättömästi. Nyt tämän edustajakokouksen, jonka osanottajien joukossa oli useita teollisuudenharjoittajia, on ollut pakko antaa moraalista tukea työväenluokan vaatimuksille”.

Tässä näemme selvästi, kuinka liberaalit käyttävät hyväkseen laajalevikkistä, liikevoiton saamisen hengessä järjestettyä lehdistöään *typistääkseen* työväenluokan vaatimuksia ja tunnuksia. Liberaalit tietävät mainiosti, että työläisillä on toisenlaiset, *typistämättömät* „*päivän tunnukset*”. Liberaalit *tyrkyttävät* työläisille omaa liberaalista rajoittuneisuuttaan, esittävät sen muka työväen „joukkojen” mielihiteenä: tuo on vanha, kulunut menetelmä, jonka avulla muka kehittymättömien joukkojen kontolle sälytetään vastuu siitä, että liberaalinen porvaristo ei halua ottaa huomioon poliittisten etuoikeuksien ja poliittisen oikeudettomuuden perusaiheuttajia! Se on niiden „liberaalisten” maaorjuuttajien menetelmä, jotka puoli vuosisataa sitten puhuivat, että

tilanherrojen erioikeuksien *täydellinen* kumoaminen *ei* ole „joukkojen” „päivän tunnus”.

Kuvaavaa on, että liberaalit itse paljastavat itsensä. Edustajakokouksen vaatimus on vajavainen, sanovat he. Minkä vuoksi? Kuulkaapa:

„Kannattaessaan yhdistymisoikeutta edustajakokous ei voinut salata itseltään sitä, että tämän oikeuden toteuttamisen kiertämättömänä edellytyksenä on se, että on olemassa koko joukko oikeudellisia ehtoja. Vapauden myöntäminen ammattiliittojärjestöille on mahdotonta siellä, missä ei ole yleistä liittoutumis- ja yhdistymisvapautta. Työväenlehdistön vapaus on luotavissa vain siellä, missä liberaalinen ja demokraattinen lehdistö on vapaata. Yhdistymisvapautta ei voida toteuttaa siellä, missä vallitsee hallinnollinen käskyvalta ja väestöjoukot on syrjäytetty lainsäädännöllisten laitosten vaaleihin osallistumisesta. Edustajakokouksen olisikin pitänyt korostaa näiden ehtojen toteuttamisen välttämättömyyttä, jos se olisi halunnut pysyä johdonmukaisena”.

Edustajakokous ei siis ollut johdonmukainen. Missä sen epäjohdonmukaisuus sitten ilmenee? Siinä, ettei se luetellut *eräitä* reformeja — vastaa liberaali.

Entäs te, herrat, luettelitteko te ne *kaikki*?

Ettepä tietenkään! Te jo miltei hipaisitte „ehtoja”, joiden olemassa oloa „edellytetään” erillisten vapauksien „*toteuttamiseksi*”, mutta ette maininneet noita ehtoja. Te olitte vaiti niistä. Te pelkäätte nyt „työväenluokan joukkojen” tunnusta: ei *reformeja*, vaan „*reformi*”. Te olette itse asiassa Struven kannalla. Struve hyväksyi tämän tunnuksen keväällä, *ennen* lokakuun 17 päivää, mutta ei hyväksy nyt, sillä koko porvaristo, jopa kaikkein liberaalisinkin, on tehnyt käännöksen oikealle.

Samanlainen tilanne oli maaorjuuden lakkauttamisen aikana. Johdonmukaiset demokraatit Dobroljubov ja Tshernyshevski aivan oikein pilkkasivat liberaaleja *reformismin* takia, jonka takana piili aina pyrkimys rajoittaa joukkojen aktiivisuutta ja saada säilytetyksi edes osa tilanherrojen erioikeuksista, kuten lunastusmaksut ja niin edelleen.

Turhaan liberaalit koettavat säilyttää viheliäisen reformisminsa „työväenluokan joukkojen” kontolle!